

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי ירמיה לעוו בהג"ר בנ"מין זאב וואלף זצ"ל
הגאון רבי אריה צבי ב"ר חנוך הענדיל פרומו"צ"ל

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

הצבועים – אפילו בידי שמים.
הבתים בין צבועים – אפילו בידי אדם.
העורות כבתים – אפילו צבועים בידי אדם מיטמאין בנגעים. **והלכה** שהבגדים אין מיטמאין צבועים ואפילו בידי שמים, דכתיב בבגד צמר או בבגד פשתים, מה פשתים כברייתו, אף צמר כברייתו. וכתיב ולפשתים ולצמר, מה פשתים לבן אף צמר לבן. ועורות הצבועים בידי אדם אין מיטמאין בנגעים. אבל בידי שמים מיטמאין בנגעים, כדברי רבי שמעון.

העורות והבגדים הצבועים אפילו שהם צבועים בידי שמים, היינו שכך צבעם מזמן ברייתם **אין מטמאין בנגעים** שנאמר "והבגד כי יהיה בו נגע צרעת, בבגד צמר או בבגד פשתים. או בשתי או בערב לפשתים ולצמר" (ויקרא יג, מז-מח), הקיש הכתוב פעמיים צמר לפשתים כדי ללמדנו: מה פשתים כברייתו, לפי שאין נהוג לצבעו, אף צמר כברייתו, ומה פשתים לבן, שכן בטבעו צבעו לבן, אף צמר אינו מיטמא בנגעים אלא כשהוא לבן. וכן נאמר: "בבגד או בעור" להקיש עורות לבגדים, שאף העורות אינם מיטמאים בנגעים אלא כשאינם צבועים. **הבתים, בין צבועים בין שאינן צבועים מטמאין בנגעים** ואפילו אם נצבעו בידי אדם **דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: העורות כבתים** ואפילו עורות הצבועים בידי אדם מיטמאים בנגעים, שרבי יהודה דורש את הכתוב 'או בעור', שבא לחלק עורות מצמר ופשתים, ולרבות אף את הצבועים. **רבי שמעון אומר: העורות הצבועים בידי שמים - מטמאין בנגעים, ובידי אדם** והעורות הצבועים בידי אדם - **אין מטמאין בנגעים**, לדעת רבי שמעון מועיל ההיקש לבגד, שצבועים בידי אדם לא ייטמאו בנגעים, ומועילה המילה 'או' לחלק עורות מבגדים, שצבועים בידי שמים ייטמאו בנגעים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

פְּגַד שְׁשֵׁתָיו צָבוּעַ שחוטאי השתי שלו צבועים **וְעָרְבוּ לָבָן** וחוטאי הערב שלו לבנים, **עָרְבוּ צָבוּעַ וְשֵׁתָיו לָבָן** או שחוטאי הערב שלו צבועים וחוטאי הערב לבנים - **הַפֶּל הוֹלֵךְ אַחַר הַנְּרָאָה** ובתוספתא שנו: בבגד הולך אחר הערב, ובכרים ובכסתות אחר השתי, וזהו הולכין אחר הנראה, כלומר בבגד הערב נראה, ובכרים ובכסתות השתי נראה*.
הַפְּגָדִים מִטְּמֵאִין בִּירְקָק שְׁבִירָקִים, וּבְאֲדָמִים שְׁבִירָקִים שנאמר בנגעי בגדים (ויקרא יג, מט) "והיה הנגע ירקרק" היינו ירוק שבירוקים, ירוק מאד, "או אדמדם" היינו אדום שבאדומים, אדום מאד, ובתוספא שנו: "ואיזהו הירוק שבירוקים, רבי אליעזר אומר: כשעוה וכחלמון. סומכוס אומר: ככנף טווס וכהוצין של דקל. ואיזהו אדום שבאדומים, כזהורית יפה שבים".
הִיא נֶגַע יְרֻקָק בשיעור כגריס **וּפְּשָׁה אֲדָמִים** ובסוף שבוע פשה הנגע בצבע אדמדם, ונמצא נגע ירקרק והפשיון אדמדם, **אֲדָמִים וּפְּשָׁה יְרֻקָק** או שהיה הנגע אדמדם בשיעור כגריס ובסוף שבוע פשה בצבע ירקרק, והרי הנגע אדמדם והפשיון ירקרק - **טֵמֵא** הבגד לפי שמצטרפים הם זה עם זה. **נִשְׁתַּנָּה וּפְּשָׁה** נשתנה הנגע בסוף שבוע מירקרק לאדמדם, או להיפך, וגם פשה במראה שנשתנה, והרי שהנגע והפשיון שניהם אדמדם או שניהם ירקרקים, **נִשְׁתַּנָּה וְלֹא פְּשָׁה** נשתנה הנגע בסוף שבוע מירקרק לאדמדם או להיפך, ולא פשה - **כִּאֲלוֹ לֹא נִשְׁתַּנָּה** לפיכך כשנשתנה ופשה, דינו כפשה הנגע, והבגד טעון שריפה, וכשנשתנה ולא פשה יכבס את הבגד ויסגירונו לשבוע שני (כמו שנלמד במשנה הבאה), ואם אירע כן בסוף השבוע השני, דעת הארבי"ד היא שהבגד יישרף, ודעת הרמב"ם שקורע מהבגד את המקום המנוגע בלבד ושורפו. **רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: יִרְאֶה בַּתְּחִלָּה** דינו כנגע חדש, הואיל ונשתנה מראהו.

שֵׁשֶׁתָיו צָבוּעַ - השתי שלו צבוע. ואין צבוע מייטמא.
וְעָרְבוּ לָבָן - ואי אזלינן בתר הערב הוא לבן ומייטמא.
הכל הולך אחר הנראה - בסתם בגדים הערב נראה, בכרים ובכסתות השתי נראה. והכל לפי האומנות.
ירקרק - ירוק שבירוקים.
אדמדם - אדום שבאדומים. כלומר שמראה הירקות והאדמימות בהם חזק מאד. ירקרק, ככנף הטווס וכהוצין של דקל. אדמדם, כזהורית יפה שבדם.
היא ירקרק - כגריס, ולבסוף שבוע פשה אדמדם אצל ירקרק.
נשתנה ופשה - כגון שהיה בתחילה ירקרק כגריס, ולבסוף שבוע פשה ונעשה גדול כסלע, ובין האום ובין הפשיון שלו אדמדם.
נשתנה ולא פשה - בתחילה כגריס של ירקרק ולבסוף כגריס של אדמדם.
כאילו לא נשתנה - ואותו שפשה טעון שריפה, ואותו שלא פשה מסגירו שבוע שני.
יראה נבתחילה - דחשיב כנשתנה לנגע אחר. ואין הלכה כרבי יהודה.

*ובעל 'המשנה אחרונה' מפרש: שאם הלבן נראה, אף הצבוע מייטמא, אם הנגע בו, שחשוב כולו לבן, ואם הצבוע נראה, כולו אינו מייטמא, ואם שניהם נראים, הלבן מייטמא, והצבוע אינו מייטמא, שאם הנגע במקום הצבוע, כולו טהור, ואין הצבוע חשוב כמו יד להביא טומאה ללבן.